

Posudek na disertační práci **Gabriely Thöndlové „Komparativní analýza agroturistiky v České republice a ve Svobodném státu Bavorsko“**

Předkládaná práce je klasickou teoreticko-empirickou sociologickou prací – stěžejní problematika agroturistiky je v první části probírána z hledisek teoretických, včetně otázek terminologických a metodologických, druhá část je věnována speciálně analýze výsledků vlastních autorčiných empirických výzkumů. V daném případě jsou teoretická a empirická část vhodně provázané – i v teoretické části se objevují konkrétní empirické údaje a naopak v empirické části se autorka odvolává na poznatky z teoretického rozboru.

Z jiného pohledu lze práci charakterizovat jako komparační – autorka srovnává agroturistiku u nás a v jedné z německých spolkových zemí, ve Svobodném státě Bavorsku. Na komparativnosti se de facto zakládá empirická část práce – jde o srovnání agroturistiky u nás a v Bavorsku na základě rozhovorů a dotazníkových šetření, ale, pochopitelně, komparace dvou vybraných lokalit se odráží i v první, teoretické části (jednotlivé momenty agroturistiky – její vývoj a současný stav, podpora podnikatelů apod. – jsou zde pojednávány v obou lokalitách).

Struktura práce je logická a obsahuje všechny podstatné momenty daného tématu podle cílů práce.

Konkrétně první část (cca 30 stran textu) je rozčleněna do dvou kapitol: první je věnována agroturistice na obecné rovině a druhá se věnuje agroturistice coby možné specifické součásti tzv. udržitelného turismu. Velmi oceňuji snahu autorky vnést do současné terminologie okolo agroturistiky, venkovské turistiky, ekoturistiky atd. alespoň základní řád, i když – mimo jiné i vzhledem k množství a různosti zainteresovaných subjektů a jejich funkcí či cílů - je to práce téměř sisyfovská. Všechny kapitoly a subkapitoly v této části jsou funkční a v tomto kontextu i nutně stručné (vzhledem k tomu, že jádro práce je v empirické části), i když některé pasáže jsou podle mého názoru snad až příliš zestručnělé (např. odstavce o podpoře podnikatelů v agroturistice u nás a v Bavorsku – přitom z hlediska praxe a reality rozhodně nejde o zanedbatelné aspekty tématu). Druhá kapitola teoretické části nahlíží na agroturistiku jako na součást tzv. trvale udržitelného turismu, který je – ve srovnání s masovou turistikou velké části 20.století – zpravidla považován za perspektivnější.

Empirická část obsahuje – jak již bylo naznačeno – výsledky vlastních výzkumů, které autorka realizovala v ČR a v Bavorsku. Tato část – aniž by to bylo vždy na první pohled patrné – je výsledkem několikaleté intenzivní práce autorky od formulace prvních otázek a řešení problémů okolo vyhledávání vhodných argofarem až po interpretaci výsledných dat (příkladem náročnosti s ne vždy zaručeným výsledkem, který by odpovídal vynaložené práci, je mj. fakt, že z 300 kontaktovaných bavorských argofarem se nakonec průzkumu účastnilo 23). Dotazníky byly – podle mého názoru - vystavěny vhodným způsobem k postižení problémů, které autorku na dané problematice zajímaly nejvíce. Při interpretaci dat a jejich komparaci se diplomantka chovala velice korektně a předem upozorňovala na konkrétní možnosti nepřesností a do úvahy brala jen ta data, o nichž byla opravdu přesvědčená, že je legitimní je interpretovat a případně ze sociologického hlediska oprávněné je srovnávat.

Na celkové práci i jejích závěrech z empirické části oceňuji také jejich velmi dobrou využitelnost v praxi – zejména např. pro ty, kdo by se u nás chystali na vytvoření agrofarmy.

Informační zdroje jsou adekvátní (mimořádně, i na seznamu literatury je patrné jisté zaostávání ČR za Německem/Bavorskem – nejen v praxi, ale i ve zkoumání problematiky). V textu autorka také prokázala zvládnutí práce s informačními zdroji, citováním cizích informací apod. Práce je psána srozumitelně a čtivě; je vhodně vybavena dokumentačním materiálem (grafy, tabulky atd.) jak v textu, tak samostatně v přílohách.

Dizertační práci Gabriely Thöndlové považuji celkově za **velice zdařilou** – prokázala v ní schopnost samostatné práce v oboru po stránce metodologické, teoretické i empirické. Proto ji zcela jednoznačně doporučuji k obhajobě.

PhDr. Jana Duffková, CSc.

Konzultant/vedoucí práce